

Hámos Imre Testvéreivel

Ez a három testvér, a férjem, Hahn Imre és a sógornőim, Klári (balra) és Irén (jobbra). Ez szerintem a férjem érettségi ruhája, tehát akkor a kép 1917-ben vagy 1918-ban készülhetett.

Mi rokonok voltunk a férjemmel. Másod-unokatestvérek. A férjem nagypapája, Kohn Jakab és az én anyai nagymamám, a Kohn Antónia testvérek voltak. A férjem érettségizett csak. Akkoriban az érettségi az egyetemi diplomával ért fel [lásd: érettségizettek aránya 1920-ban]. Szerintem kereskedelmi érettségije volt [lásd: kereskedelmi iskolák]. Mert gazdasági területen dolgozott, bérekkel foglalkozott meg leltárakkal, kellett menjen vidékre is rovincsolni. A MEFTER-nél, a Magyar Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaságnál dolgozott, pontosan nem tudom, milyen

pozícióban, előadóféle volt.

A férjemnek két lánytestvére volt, az Irén és a Klári. Az Irén férjezett neve Rosner Márkné, a Klárié Weiner Lajosné. 1901-ben született az Irén, és 1903-ban a Klári. Elég korán mentek ők is férjhez. Körülbelül egy időben kellett hogy férjhez menjenek, 1921-ben vagy 1922-ben, mert 1923-ban, egy évben született Ibi és a Tibi. Lány korában mind a két sógornóm a régi OTI-ban, az Országos Társadalombiztosítási Intézetben irodában dolgozott. Szerintem 4 polgárit [lásd: polgári iskola] végeztek. A sógornóim egyáltalában nem voltak vallásosak, csak a böjtöt tartották, de semmilyen gyertyagyújtás vagy ilyesmi nem volt.

A Klári nem dolgozott, akkoriban a nők ha férjhez mentek, nem nagyon dolgoztak. A férje, úgy emlékszem, hogy a Generál Biztosítóban dolgozott. A férje B-listás lett. Kitették az állásából. Kapott valami végkielégítést. Ez 1938-ban vagy 1939-ben volt, talán azért tették ki, mert zsidó volt. És jövedelem nem volt, elhelyezkedni nem tudott újból. Nem tudták a lakbért fizetni, és egy darabig odaköltöztek a férjem másik testvéréhez, és a bútort kihozták hozzánk Mátyásfüldre. A Klári fia, a Tibi azt sem tudjuk, hogy hol van. Munkaszolgálatba vitték el. Klári gettóban volt. És a gyerekeim vele voltak a gettóban. A Klári harisnyaszemeket szedett a háború után. Végül patikában pénztárosként dolgozott a nyugdíjazásáig. 1973-ban halt meg.

A Rosneréknek cipőkelléküzletük volt a Baross utcában, bőrt is árultak. Egy vacak kis kóceráj volt, nagyjából szemben a lakásukkal. Kétszobás lakásuk volt, a ház maga sem volt előkelő. A sógorom meg az Irén dolgozott csak az üzletben. Irénnek volt egy lánya, Ibi meg egy fia, Endre. A fia 1927-ben született. Endre nem tudom, mit csinált. Az Ibi irodában dolgozott valahol, de hogy kinél, nem tudom. Az Ibit a KISOK pályáról vitték el -- Németországban temették el. Valaki küldött neki képet a sírjáról, ápolták a sírját egy időben. A fia meglógott valahol a munkaszolgálatból, az oroszok elkapták, és kivitték Oroszországba. Semmit nem tudunk róla, hogy hol, mikor halt meg. Az Irén a férjével bujkált. A háború után Irén dolgozott közértben, aztán irodában dolgozott sokáig, tán 90 éves koráig. 101 éves volt, mikor meghalt 2002-ben. Nagy ünnepséget csináltak a nyugdíjasházban a 100. születésnapján. Mind a két sógornóm a zsidó temetőben van, egy sírban.